

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0323/2011

12.10.2011

RAPORT

Maailmamajanduse juhtimine
(2011/2011(INI))

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raportöör: Gunnar Hökmark

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	13
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	17

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

maailmamajanduse juhtimise kohta (2011/2011(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse G20 Londoni, Pittsburghi, Toronto ja Sõuli tippkohtumiste järeldusi ja kokkuleppeid,
  - võttes arvesse 8. veebruaril 2011. aastal avaldatud Palais-Royali algatusraportit „Rahasüsteemi reform: koostööpõhine lähenemine 21. sajandile”,
  - võttes arvesse oma 20. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni „Liidu majanduse juhtimise ja stabiilsuse raamtingimuste parandamine eelkõige euroalal”¹,
  - võttes arvesse oma 11. mai 2011. aasta resolutsiooni „EL kui ülemaailmne osaleja ja tema roll mitmepoolsetes organisatsioonides”²,
  - võttes arvesse Atlandi-ülese seadusandjate dialoogi (TLD) ja Atlandi-ülese ettevõtjate dialoogi (TABD) pidevat ja asjakohast tööd,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
  - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning rahvusvahelise kaubanduse komisjoni arvamust (A7-0323/2011),
- A. arvestades, et maailmamajanduse üldine areng viimaste aastakümnete jooksul on üldiselt kaasa toonud suurema kasvu ja õitsengu – ehkki see on ebaühtlaselt jaotunud –, mis on aidanud miljonitel inimestel vaesusest pääseda; samal ajal on vaesuses ja lootusetus olukorras elavate inimeste arv endiselt lubamatult suur; arvestades, et sotsiaalset ja majanduslikku ebavõrdsust riikide vahel ja riikide sees tuleb vähendada; arvestades, et Euroopa võitlus vaesuse vastu peab olema üks ELi 2020. aasta strateegia põhiprioriteete;
- B. arvestades, et USA ja Euroopa üritavad endiselt tulla toime 1930. aastate ülemaailmsest majanduskriisist saadik nähtud tõsiseima rahvusvahelise majanduskriisi halvimate tagajärgedega;
- C. arvestades, et maailmamajanduse arengut on viimastel aastakümnetel takistanud mittejätkusuutlik tasakaalustamatus;
- D. arvestades, et tõhus maailmamajanduse juhtimine võimaldab vähendada negatiivseid mõjusid ning korvata selliseid globaliseerumisega kaasnevaid ohtlikke mõjusid nagu ebavõrdsuse süvenemine ja keskkonna hävitamine;

---

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0377.

² Vastuvõetud tekstid P7_TA(2011)0229.

- E. arvestades, et uute arvestatavate osalejate – eeskätt Hiina ja India – esilekerkimine maailmamajanduses, nii kaubanduses kui ka majanduskasvus, on majanduse pilti tugevasti mõjutanud ja põhjalikult muutnud, mis nõuab kaubandusreformide ja muudetavaid vahetuskursse;
- F. arvestades, et tänase tasakaalustamatuse põhjusteks on endiselt peamiselt madal konkurentsivõime ning era- ja avaliku sektori ebapiisav säästmine eelarvepuudujäägiga riikide ning suur säästmine ja väike nõudlus eelarveülejäagiga riikides; praegune tasakaalustamatus on ulatuselt suurem ning arvestades globaliseerumise kõrget taset ja kapitalivoogude ulatust, esitab tasakaalustamatus uusi nõudmisi maailmamajanduse juhtimisele ja seab kahtluse alla praeguse institutsioonilise korralduse;
- G. arvestades, et maailmamajanduse tasakaalustamise valem koosneb laiemalt võttes kahest osast: konkurentsivõime suurendamine ja laiaulatuslikud reformid puudujäägiga riikides ning turgude avamine ja usaldusväärne rahapoliitika ülejäägiga riikides;
- H. arvestades, et majandus- ja rahaliidu toimimise esimene kümnend näitas, et ülemaailmsete finants- ja majanduskriiside mõju minimeerimise üheks eelduseks on vastutustundlik eelarvepoliitika;
- I. arvestades, et maailmamajanduse juhtimiseks on loodud palju organisatsioone, näiteks Rahvusvaheline Valuutafond (IMF), Maailmapank, Maailma Kaubandusorganisatsioon (WTO), ÜRO kaubandus- ja arengukonverents (UNCTAD) ja Rahvusvaheline Finantskorporatsioon (IFC), samuti riikidevahelised G7 ja G20 foorumid, millest IMF ja G20 on kõige tõhusamad, ehkki mõlemad tuleb veel täiustada;
- J. arvestades, et ülemaailmsed turud nõuavad ülemaailmseid eeskirju;
- K. arvestades, et valitsev rahanduse korraldus on toonud kaasa välisvaluutareservi ja eriti USA dollari kogunemise mõnedes eelarveülejäagiga riikides, mis on omakorda suurendanud kapitalipakkumist eelarvepuudujäägiga riikides ja avaldanud survet intressimäärade alandamiseks, aidates kaasa kinnisvarahindade mulli tekkimisele, millel oli hiljutises finantskriisis keskne roll;
- L. arvestades, et finantssektorist alguse saanud ülemaailmne majanduskriis on nüüdseks põhjustanud kõrge võlataseme mitmes maailmamajanduse juhtivas riigis ja piirkonnas, sh USAs, Jaapanis ja ELis;
- M. arvestades, et G20 riigid leppisid oma Pittsburghi lõppdeklaratsioonis tugeva, jätkusuutliku ja tasakaalustatud majanduskasvu raamistiku kohta kokku, et kriisile reageerimisel on kiiresti vaja uut mitmepoolset lahendust;
- N. arvestades, et ülemaailmselt on tunnustatud finantstööstuse mõne sektori rolli ülemaailmse finantskriisi tekkes, mis näitas finantsregulatsiooni nõrkust, süvendas riigivõlakriisi ning ühist arusaamist, et finantssektori vastutust ja läbipaistvust tuleb suurendada ning muu hulgas peaks finantssektor katma õiglase osa kriisi põhjustatud kuludest;
- O. arvestades, et paljuräägitud jooksevkontode tasakaalustamatus tuleneb riikide majanduste olemuslikust struktuurilisest tasakaalustamatusest;

- P. arvestades, et ülemaailmse finantsüsteemi kooskõlastatud ja tõhusa reguleerimise ja järelevalve puudumine tõi kaasa finantssektori nõrkused, mis omakorda suurendasid maailmamajanduse haavatavust;
- Q. arvestades, et G20 kui kõige kõrgema ülemaailmse tasandi poliitiliste arutelude mitteametliku foorumi suurenenud roll ja silmapaistvus on tervitatavad; arvestades, et G20-l kui institutsioonil puudub õiguslik alus ja alaline sekretariaat ning sel on nõrk juhtimisstruktuur, eriti teiste rahvusvaheliste institutsioonide, nt IMFi ja WTOga võrreldes;
- R. arvestades, et kehtiv rahvusvaheline rahasüsteem on võimaldanud mitmel riigil võtta kasutusele konkurentsivõimet suurendavad devalveerimise strateegiad, mis koos mõjukate turu sidusrühmade tehtavate sagenevate spekulatiivsete tehingutega valuutaturgudel on suurel määral põhjustanud vahetuskursside liigset volatiilsust ja tekitanud suuri riske valuutaturgudele ja rahvusvahelisele kaubandusele;
- S. arvestades, et ELi ei nähta kui tugevat osalejat rahvusvahelise rahandus- ja finantsüsteemi ümberkujundamisel, sest tal puudub ühtne hääl ja tema väline esindatus rahvusvahelises majanduses on killustunud;
- T. arvestades, et väga oluline on tagada, et majandus- ja finantsüsteemid ei kahjusta reaalmajandust;
- U. arvestades, et kooskõlas G20 soovitustega on suurendatud IMFi ülemaailmse finantsüsteemi järelevalve volitusi, samuti on suurendatud fondi finantsressursse ja tulekul on selle juhtimisstruktuuri põhjalik ümberkorraldus;
- V. arvestades, et finantsturud on viimaste kümnendite jooksul hakanud tegutsema ülemaailmselt, kasutades selleks infotehnoloogiamahukaid protsesse ja võrke ning andmete standardimine on jäänud maha ja takistab turu ja tihti isegi ettevõtte tasemel andmete koondamist, analüüsi ja operatsioone ning vähendab finantstehingute läbipaistvust;
- W. arvestades, et Standard & Poor's nõudis ebaõiglaselt suuri summasid USA rahvusvaheliste väärtpaberite identifitseerimisnumbrite (ISIN) jaotamise eest Euroopa Majanduspiirkonnas;

Poliitilised soovitused maailmamajanduse juhtimisega tegelemiseks

1. rõhutab, et ülemaailmne tasakaalustamatus – eriti suur tasakaalustamatus – on potentsiaalne oht makromajanduslikule ja finantsstabiilsusele majanduse juhtriikides ja sel võivad olla tagajärjed teiste riikide majandusele; seda arvestades märgib, et tuleb tegeleda struktuurilistest puudujääkidest ja riigi majanduse puudulikkust konkurentsivõimest tuleneva tasakaalustamatusega, kuna ka sellest võivad tuleneda fundamentaalsed probleemid;
2. rõhutab, et finants- ja majanduskriis näitas, et ülemaailmse tasakaalustamatuse tulemusel

tekkinud kapitali sissevooluga peaks kaasnema vastutustundlik rahapoliitika ning tugev finantsreguleerimine ja järelevalve;

3. tunnistab, et poliitikakujundajatel kogu maailmas tuleb jätkata tööd, leidmaks lahendusi maailmamajanduse juhtimise ümberkorraldamiseks, et aidata maailmamajandust tasakaalustada ja hoida ära uut langust; rõhutab, et maailmamajanduse ümberkorraldamisel tuleks tagada, et turgude korralikuks toimimiseks integreeritaks need põhjalikku institutsionaalsesse raamistikku; on lisaks seisukohal, et maailmamajanduse juhtimise üks peamisi prioriteete peab olema pikaajalisi investeeringuid soodustava keskkonna loomine;
4. rõhutab, kui oluline on vastutustundlik rahapoliitika; nõuab tungivalt, et tähtsaimate majandusriikide keskpangad kaaluksid tavapäraseid või tavapärasest erinevaid meetmeid rakendades võimalikke negatiivseid välismõjusid, nagu varade hinnamullid, „carry-trade” dünaamika ja rahanduslik destabiliseerimine teistes riikides;
5. on teadlik asjaolust, et usk vastava majanduse tugevusse ja selle finantsturgude sügavusse, läbipaistvusse, keerukusse ja stabiilsusesse on peamine põhjus, miks kolmandate riikide keskpangad hoiavad valuutareserve; rõhutab sellega seoses, et igasugune valuuta, mida tahetakse muuta IMFi laenueriõiguste korvi osaks, peab olema täielikult konverteeritav, ning tunnistab, et IMFi laenueriõiguste korvi koosseis peaks peegeldama valuutade suhtelist tähtsust maailma kaubandus- ja finantssüsteemides;
6. märgib, et vahetuskursid peaksid peegeldama turu põhialuseid, et parandada avatust ja paindlikkust ning lihtsustada majanduse kohanemist, ning seetõttu ei tohiks neid hallata ega nendega manipuleerida riiklikud rahandusorganid;
7. nõuab tungivalt, et IMFi liikmed järgiksid lepingu artikleid, eriti kohustust hoiduda manipuleerimast vahetuskursiga, ning GATTi ja WTO lepingute asjaomaseid sätteid;
8. nõuab tungivalt, et kaalutaks uuesti laenueriõiguste kasutamist maailma reservvaluutana dollari asemel, sest see võib aidata stabiliseerida ülemaailmset finantssüsteemi; palub IMFil uurida eelkõige uue mitmepoolse vahetuskursi süsteemi edendamiseks laenueriõiguste edasist eraldamist ning nende laiemat kasutust;
9. toetab G20 riikide tööd ja lubadusi rakendada keskpikas perspektiivis asjakohaselt ajastatud ja majanduskasvu soodustavaid eelarve konsolideerimise kavasad, toetades samal ajal sisenõudlust iga riigi oludest sõltuvas tempos, järgides nõuetekohast rahapoliitikat, edendades vahetuskursside paindlikkust, et vastata paremini majanduse põhialustele, ning viies läbi struktuurireforme, et kindlustada uute töökohtade loomist ja aidata kaasa tasakaalu loomisele maailmas;
10. märgib siiski, et muus osas tunduvad väljavaated G20 tasandil ülemaailmset tasakaalustamatust kaotada piiratud;
11. nõuab, et WTO osaleks aktiivselt erinevate reguleerivate režiimide tekitatud võimalike finantsteenuste kaubandusmoonutuste tuvastamisel ja nendega tegelemisel;
12. kutsub komisjoni üles välja töötama üksikasjalikku mehhanismi, mis tugineks suures osas

WTO eeskirjadel ja oleks nendega tihedalt seotud ning takistaks kaubanduse kasutamist sellise välispoliitika vahendina, mis on vastuolus rahvusvaheliselt tunnustatud ja ÜRO põhikirjas sätestatud demokraatlike väärtustega;

13. palub komisjonil tõstatada järgmisel ELi ja USA vahelisel Atlandi-ülese majandusnõukogu kohtumisel vastastikuse koostöö küsimus kauba tuletisinstrumentide järelevalve valdkonnas, tuginedes praegustele läbipaistvust ja turu kuritarvitamist käsitlevatele eeskirjadele;
14. kutsub ELi üles rakendama G8/G20 tippkohtumiste deklaratsioone, eelkõige seoses fossiilkütustele ja põllumajandusele antavate toetustega, võttes arvesse selles valdkonnas kehtivaid OECD suuniseid, ning toiduhindade kõikumise ja tooraineturgedega;
15. palub komisjonil oma kaubandusstrateegia seoses lõuna-lõuna-suunalise ja muude maailmaosade piirkonnasise kaubanduse tugevdamisega üle vaadata, et vähendada paljude väikeste majandusruumide kaitsetust ja aidata kaasa tulevaste tugevate majanduspartnerite arengule;
16. toetab ajakava määramist tegevuskava jaoks, millega rakendatakse G20 raamistik tugeva, jätkusuutliku ja tasakaalustatud majanduskasvu jaoks;
17. väljendab heameelt kõigi algatuste üle pidada ühiste ülemaailmsete probleemide teemal täiendavaid arutelusid ja teha koostööd, kuid märgib, et paljud praegused foorumid, nt G20, on ainult mitteametliku arutelu jaoks ning neil puudub õiguslik alus ja rahvusvahelise organisatsiooni omadused otsustusprotsessis, otsuste elluviimisel ja järelevalves ning seetõttu on need juhtimisstruktuurina nõrgad;
18. märgib, et ülemaailmse koostöö organite konsensuslik otsustamisviis ei erguta tegema julgeid otsuseid ja toob sageli kaasa ebamäärased mittesiduvad kokkulepped; nõuab, et ülemaailmne foorum toimiks nii nagu EL, mis on loobunud tuginemast täielikult ühehäälsusele;
19. on seisukohal, et G20 võetud kohustused peavad olema konkreetsemad ja et edusamme peaks jälgima sõltumatu, ametlikum ja kaasavam organ, millel on põhikiri ja sekretariaat, näiteks IMF;
20. pooldab Pariisis 19. veebruaril 2011. aastal toimunud G20 rahandusministrite tippkohtumisel kokku lepitud samme, et hinnata tasakaalustamatust näitajate kogumiga; toonitab, et need näitajad peaksid katma sisemist tasakaalustamatust, nagu riigivõlg, eelarve puudujääk ning eraisikute säästud ja võlad, samuti välist tasakaalustamatust, mis tuleneb kaubanduse ja investeringute voogudest ja ülekannetest;
21. kutsub G20 foorumit üles viima korrapäraselt läbi G20 raamistikul ja eespool nimetatud näitajatel põhinevat vastastikuse hindamise protsessi, et pakkuda poliitikavalikuid, millega saavutada tugev, jätkusuutlik ja tasakaalustatud majanduskasv;
22. rõhutab, et finantsjuhtimises osalejad tegutsevad ülemaailmsel tasandil, ning on seisukohal, et on vaja täita finantseeskirjade koordineerimisega seotud lüngad, et vältida teatavate finantsjuhtimises osalejate õiguslikust arbitraažist kasu saamist;

Rahvusvahelise raha- ja finantsüsteemi ning selle institutsioonide reform

23. rõhutab, et Euroopa Liit peab mängima maailmamajanduse reformis juhtivat rolli, et muuta rahvusvahelised institutsioonid õiguspärasemaks, läbipaistvamaks ja vastutavamaks, ning et Euroopa Liit peab veelgi rohkem tegutsema ühtse osalejana rahvusvahelises majanduses;
24. on veendunud, et ELil peaks olema ühtne hääl, ning nõuab, et ELil oleks koht IMFis ja Maailmapangas; nõuab demokraatlikumat IMFi, sh avatud ja tulemuspõhist tegevdirektori valimist ning arengu- ja üleminekuriikide hääleõiguse märgatavat suurendamist;
25. on seisukohal, et maailmamajanduse juhtimine peab olema piisavalt arenguvõimeline, paindlik ja pragmaatiline, et kindlaks määrata, millised meetmed on konkreetses olukorras ja subsidiaarsuse põhimõtet järgides kõige sobivamad;
26. rõhutab, et Euroopa Liit peab täitma maailmamajanduse reformis juhtivat rolli, et muuta rahvusvahelised institutsioonid õiguspärasemaks, läbipaistvamaks ja vastutavamaks;
27. märgib, et nendel institutsioonidel ja foorumitel ning eelkõige G20-l puudub teatav parlamentaarne õiguspärasus ülemaailmsel tasandil, ning kutsub neid seetõttu üles kaasama parlamente oma otsustamisprotsessidesse; taunib teatavate partnerite demokraatiaalaseid puudusi;
28. täheldab raskusi, mis võivad tuleneda erinevate mitteametlike foorumite ja rahvusvaheliste majandus- ja finantsinstitutsioonide teostatava poliitika ühtsuse puudumisest; rõhutab, et ülemaailmse institutsioonilise koordineerimise meetmed tuleks vastu võtta IMFi kaudu;
29. toonitab, et rahapoliitikale, rahvusvahelisele kaubandusele, jätkusuutlikule riikide rahandusele ja majanduse põhialustele tuginevale paindlikule valuutale on vaja ühiselt läheneda ning neid tuleb mõista maailma tasandil ühtviisi; on seisukohal, et maailmamajandust peaksid iseloomustama avatud turud, mis toovad kasu kõigile osalistele; rõhutab, et kõrged keskkonnaalased ja sotsiaalsed standardid on hädavajalikud ja need tuleb välja arendada; rõhutab, et IMF ja WTO peaksid olema selle protsessi keskmes ning panuse peaksid andma ka G20 ja muud asjaomased organid;
30. nõuab, et WTO liikmed järgiksid mitmepoolseid kaubanduslepinguid ja peaksid edasisi rahvusvahelise kaubanduse läbirääkimisvoore, mille eesmärk on vähendada märgatavalt takistusi rahvusvahelisele kaubandusele, tagades samas võrdsed võimalused kõigis sektorites ja aidates nii kaasa majanduskasvule ja arengule;
31. on veendunud, et selleks, et arenguriikidel oleks võimalik kaubandusest suuremat kasu saada ning et kõikidele töötajatele oleksid tagatud inimväärsed töötingimused ja inimväärne töötasu, on ELil suur huvi Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) tugevdamise ning ILO osalemise vastu WTO töös ja üldiste soodustuste süsteemiga seotud jätkusuutlikkust käsitlevate peatükkide järelevalves;

32. palub komisjonil läbi vaadata ELi kaubandus- ja investeerimisstrateegia, et sellesse kaasata ka BRIC-riigid (Brasiilia, Venemaa, India ja Hiina), kui peamised tulevased kaubanduspartnerid, kelle huvides on luua ühtne ülemaailmne võrgustik, mis ühendab sotsiaalse ja majandusliku jätkusuutliku arenguga seotud ja omavahel tihedalt läbi põimunud huvisid;
33. on seisukohal, et mitmepoolsed arengupangad peaksid tõhustama täiendavate ressursside andmist, et rahuldada kohalikud erivajadused, toetada pikaajalisi investeringuid ja tugevdada kohalikku majandust;
34. peab vajalikuks, et IMF oleks tugev ja sõltumatu, et tal oleks piisavalt vahendeid ja ressursse, et pöörata suuremat tähelepanu riikideülestele sidemetele mitte ainult mitmepoolse järelevalve tugevdamisega, vaid ka keskendumisega süsteemselt olulistele majandustele ja näitajate väljatöötamisega suurte ja kestvate tasakaalustamatuste hindamiseks; nõuab, et IMFi sekkumisvolutusi laiendataks, nii et need hõlmaks ka kapitalikontode põhjustatud ohte;
35. rõhutab vajadust tagada, et mitmepoolsed maksualase teabe vahetuse lepingud sisaldaksid automaatse teabevahetuse sätteid, ning nõuab, et tugevdataks koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide OECD musta nimekirja lisamise õiguslikku alust eesmärgiga parandada eelarvealast läbipaistvust ning võidelda pettuse ja maksudest kõrvalehoidumise vastu; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks 2011. aasta lõpuks ettepaneku rahvusvaheliste ettevõtete riigipõhiste aruandlusstandardite kohta, et suurendada läbipaistvust ja maksuametite juurdepääsu asjakohasele teabele;
36. rõhutab näiteks raamatupidamis- või auditeerimisstandardite kohta tehtavate rahvusvaheliste algatuste olulisust; märgib, et IMF ja G20 ei ole ainukesed osalejad maailmamajanduse juhtimises;
37. palub G20 juhtidel viivitamata viia lõpule arutelu ülemaailmse finantstehingumaksu minimaalsete ühiste elementide üle;
38. on seisukohal, et G20 on ülemaailmse konsulteerimise peamine foorum – ehkki ka teised organid on tähtsad –, kuid märgib, et foorumil kui ülemaailmsel institutsioonil on mitu puudujääki, sh väikeste riikide puudulik esindatus, läbipaistvuse ja demokraatliku aruandekohustuse puudumine ning foorumi otsused õiguslikult siduvaks muutva õigusliku aluse puudumine;
39. julgustab IMFi ja G20-t küsima väikese eelarvepuudujäägi ja distsiplineeritud valitsussektori kulutustega riikide seisukohti ja nõu ning tegutsema sellele vastavalt;
40. rõhutab, et ülemaailmse rahanduse korralduse arutelude kontekstis tuleb euroala pidada ühtseks tervikuks, sest alal on üks valuuta ja ühtne vahetuskursipoliitika;
41. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid otsiks lahendusi, kuidas jätkuvalt edendada G-foorumite koosseisude ja ÜRO süsteemi vahelist kooskõlastatust;
42. nõuab, et loodaks rahvusvaheline keskpankade juhatus, mis koosneks esmajärjekorras ELi, Jaapani, Ühendkuningriigi ja USA keskpankadest ja millel oleks volitus

koordineerida rahanduspoliitikat, kontrollida finantsjärelevalvet ning laiendada ja propageerida laenueriõigusi kui ülemaailmset reservvaluutat;

43. soovib, et IMFi tugevdataks poliitiliselt selle juhatuses esindatud riikide juhtide igaaastaste tippkohtumistega; selle taustal julgustab IMFi liikmesriike määrama fondi juhatusse inimesi oma valitsuse tippliikmete seast, et IMF võiks võtta juhtrolli maailmamajanduse juhtimise teemaliste arutelude ja otsuste foorumina;
44. on arvamusel, et vaja on suurendada rahvusvaheliste kapitalivoogude läbipaistvust, eelkõige pangasaladuse kaotamise kaudu;

Globaalne finantssektori juhtimine

45. rõhutab, et finantsjärelevalve puudulik koostöö aitas finantskriisi levikule kaasa ja tugevdas selle mõju; nõuab sellega seoses, et ELi järelevalveasutused võtaksid juhtrolli rahvusvahelise koostöö ülesehitamisel ja finantsreguleerimise parimate tavade loomisel; samuti rõhutab, et kasulik oleks liikuda USA ja ELi ühtse finantsvaldkonna regulatiivse raamistiku loomise suunas;
46. märgib, et ülemaailmselt on vaja viia ellu reformid, mis edendavad finantsinstitutsioonide läbipaistvust ja aruandekohustust;
47. rõhutab, et kuigi maailma finantskeskustes on võetud vastu õigusaktid, mis peaksid parandama finantssektori mõne osa reguleerimist, on vaja täiendavaid reforme pangandus- ja varipangandussüsteemi eeskirjade ja tavade muutmiseks;
48. rõhutab vajadust anda Euroopa finantsjärelevalveasutustele selged volitused teha tihedat koostööd kolmandate riikide ja rahvusvaheliste kolleegidega, nagu Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRB) teeb finantsstabiilsuse nõukoguga (FSB);
49. rõhutab vajadust kombineerida mikro- ja makrotasandi usaldatavusjärelevalvet sidusa ja ühtse lähenemisviisi osana;
50. märgib, et USA ja EL kokku moodustavad peaaegu 40% maailma kaubandusest ja peaaegu 50% ülemaailmsest SKPst, ning soovib süvendatud makrotasandi usaldatavusdialoogi, pöörates erilist tähelepanu Atlandi dialoogile, Basel II paketi põhjalikule ja õiglasele rakendamisele ja täiendavale arutelule järelevalve reguleerimisala laiendamise üle pangandusväliste finantsasutustele; nõuab, et finantssektori reguleerimise reformi hoog ei raueks, et rahandus toetaks tõhusalt stabiilsust ja majanduskasvu reaalses maailmamajanduses;
51. peab lugu G20, WTO, Basel III ja teiste rahvusvaheliste organite valikutest, kuid tunnustab liigse reguleerimise ja reguleerimise valdkonna konkurentsi võimalikke ohte;
52. peab õigeks keskpankade juhatajate ülemaailmse majanduskohtumise (Global Economy Meeting) loomist Rahvusvaheliste Arvelduste Panga egiidi all võrdlusrühmana keskpankade koostöö korraldamiseks;

53. tunneb muret erinevatest eeskirjadest tuleneva võimaliku killustumise pärast, mis mõjutab globaalsete finantsjuhtimises osalejate tegevust; kutsub seetõttu üles suuremal määral ühtlustama erinevates valdkondades rakendatavaid mehhanisme;
54. tunnistab Euroopa Investeerimispannga osa majanduskasvu edendamisel pikaajaliste investeeringute kaudu;
55. rõhutab vajadust töötada välja asjakohased kriteeriumid süsteemselt oluliste finantsasutuste kindlaksmääramiseks eesmärgiga vältida „pankrotti minekuks liiga suuri ja liiga tihedalt läbipõimunud struktuuriga” asutusi, ja vähendada seeläbi süsteemset ohtu, kasutades lisareservi, kapitalinõudeid ja monopolivastaseid eeskirju;
56. palub Baseli pangajärelevalve komiteel esitada meetmed, et kaitsta süsteemselt tähtsate asutuste jaepangandust ja nõuda, et see kapitaliseeritaks erialusel;
57. nõuab, et Baseli pangajärelevalve komitee töötaks välja standardmudeli riskiga kaalutud vara hindamiseks, et täpselt hinnata ja võrrelda pankade krediidi- ja tururiske;
58. soovib töötada IMFi egiidi all välja sobilik rahvusvaheline infrastruktuur, mis pakub nii ametiasutustele kui ka tööstusele unikaalset põhilist ja standardset finantsteavet kui tehnilist võimalust rahvusvahelise usaldatavusjärelevalve teostamiseks ning ohutumate ja tõhusamate tööprotsesside läbiviimiseks;

Rahvusvahelise rahasüsteemi ümberkorraldamine

ELi roll ja lahendamist vajavad ülesanded

59. rõhutab, et tugevama majandusjuhtimise raamistikul ELis ja euroalal on ülemaailmsele koostööle ja koordineerimisele positiivne mõju;
60. märgib Euroopa ühtse turu tugevdamise ja süvendamise tähtsust, mitte ainult kui ELi-sisest eesmärki, vaid ka kui eeskuju teistele kaubandusühendustele kogu maailmas;
61. rõhutab, et vaja on ELi põllumajandus- ja finantspoliitikat, mis aitaks vältida ülemaailmseid toiduga varustatuse ja hinnakriise;
62. rõhutab tugevama majanduse juhtimise raamistiku positiivset mõju, sest see tugevdaks stabiilsuse ja kasvu pakki ELis ja euroalal ülemaailmse koostöö ja koordinatsiooni vallas;
63. märgib, et EL peaks täitma aktiivset rolli rahvusvahelise rahandus- ja finantssüsteemi ümberkujundamisel jõulisema välise esindatuse abil, tuginedes tõhusamale ja läbipaistvamale sisemisele otsustamiskorrale kooskõlas Lissaboni lepingu vastavate sätetega;
64. pooldab nelja uue Euroopa finantsreguleerimisasutuse loomist: Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, ning loodab, et neist saavad tugevad ja tõhusad asutused;

65. leiab, et vajadus eelistada rahvusvaheliselt võrdseid tingimusi ei tohiks takistada ELi ega teisi piirkondlikke ühendusi ja riike piirkondlikku korraldust tugevdamast, et kasutada täielikult WTO ja teiste rahvusvaheliste standardite võimaldatud paindlikkust makromajanduslike põhialuste tasakaalustamiseks ja jõukuse suurendamiseks;
66. kutsub ELi üles keskenduma oma energiasõltuvuse vähendamisele, et piirata imporditud inflatsiooni ja saavutada taas kaubanduslik tasakaal naftat tootvate riikidega;
67. rõhutab asjaolu, et tingimustega turulepääsu raamistik ELis võiks edendada ülemaailmsete avalike hüvede loomist, näiteks kliimakaitset ja aastatuhande arengueesmärkide täitmist;
68. kutsub komisjoni üles esitama ettepanekut, kuidas parandada ELi-sisest otsustamise korda, et parandada liidu ühtsust, mis puudutab välist esindatust majanduse ja finantsasjade valdkonnas, tagamaks, et ELi esindus annab demokraatlikult aru Euroopa Parlamendile, liikmesriikidele ja riikide parlamentidele;
69. nõuab tungivalt, et G20 või WTO uuriks võimalust sõlmida ülemaailmne kokkulepe kehtestada süsinikdioksiidimaks imporditud toodetele ja teenustele;
70. tuletab meelde, et kooskõlas Lissaboni lepingu artikliga 138 peaks euroala looma ühtse välisesindatuse; kutsub sellega seoses komisjoni üles esitama vastavat ettepanekut;
71. rõhutab, et täielik osalemine maailmamajanduses on Euroopa jaoks hädavajalik, et kasutada ära kõiki võimalusi, ning parim võimalus teha seda ühtse tervikuna;
72. palub ELil oma kaubanduspoliitikas kooskõlas Lissaboni lepingu, oma tegevuskava ning aastatuhande arengueesmärkidega alati edendada õiglast kaubandust, demokraatiat, inimõigusi, inimväärseid töötingimusi ja säästvat arengut;
73. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

14.7.2011

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

maailmamajanduse juhtimise kohta
(2011/2011(INI))

Arvamuse koostaja: Yannick Jadot

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. avaldab heameelt meetmete üle mõõta ülemaailmseid tasakaalunihkeid lähtudes näidissuunistest, mille alusel hinnatakse ühiselt kokku lepitud näitajate kogumit, et vähendada ülemääraseid püsivaid makromajanduslikke tasakaalunihkeid ja hoida riikide jooksevkonto tasakaalustamatus jätkusuutlikul tasandil, kaasa arvatud G20 rahandusministrite Pariisi tippkohtumisel 19. veebruaril 2011 kokku lepitud välised tasakaalunihked, mis tulenevad kaubandusbilansist ning netoinvesteeringute sissevoolust ja ülekannetest, ning kohustuse üle tugevdada kõikide G20 riikide vahel mitmepoolset koostööd kooskõlastatud poliitiliste meetmete võtmiseks, et saavutada tugev, jätkusuutlik ja tasakaalustatud majanduskasv;
2. on mures, et maailma tasandil jätkub süvenev tasakaalustamatus, nagu on näidanud kogu 2010. aasta vältel suurenenud jooksevkonto puudujääk ELis ja Ameerika Ühendriikides;
3. palub komisjonil ja liikmesriikidel keskenduda Euroopa Liidu sõltuvuse vähendamisele imporditud energiast, et piirata imporditud inflatsiooni ja taastada kaubanduse tasakaal naftat tootvate riikidega;
4. on seisukohal, et maailmakaubanduse tasakaalunihked on osaliselt tingitud ja võimendatud sellest, et konkurentsivõimelistel turumajanduslikel riikidel puuduvad piisavad tingimused ja infrastruktuur, mille abil kogu maailmas, eelkõige vähim arenenud riikides ja arengumaade hulka kuuluvates väikestes saareriikides rikkust luua;

5. kutsub komisjoni üles välja töötama üksikasjalikku mehhanismi, mis tugineks suures osas Maailma Kaubandusorganisatsiooni eeskirjadele ja oleks nendega tihedalt seotud ning takistaks kaubanduse kasutamist sellise välispoliitika vahendina, mis on vastuolus rahvusvaheliselt tunnustatud ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirjas sätestatud demokraatlike väärtustega;
6. märgib, et kaubanduse liberaliseerimine võib sattuda vastuollu kliimakaitsega, kui teatavad riigid püüavad saavutada konkurentsieelist kliimaprobleeme eirates; soovib seega muuta Maailma Kaubandusorganisatsiooni dumpinguvastaseid eeskirju selliselt, et need sisaldaksid ülemaailmsetele kliimakaitse standarditele vastavat õiglast keskkonnahinda;
7. rõhutab asjaolu, et tingimustega turulepääsu raamistik ELis võiks edendada ülemaailmsete avalike hüvede loomist, näiteks kliimakaitset ja aastatuhande arengueesmärkide täitmist;
8. rõhutab asjaolu, et maailmakaubanduse tasakaalunihetega tegelemiseks ja nendega võitlemiseks peab Maailma Kaubandusorganisatsioon olema aktiivsem seoses vahetuskursside kehtestamise ja reservvaluutade rolliga, ning kordab, et vastavalt Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni andmetele on selle osalisriikide finantssektori avatus suurenenud tänu maailmakaubanduse ja investeeringute kasvule alates 1990ndate keskpaigast enam kui kaks korda; on veendunud, et nimetatud avatuse säilitamiseks tuleks teatavates jurisdiktsioonides vältida ülereguleerimist, sest see suurendab tasakaalustamatust; kordab ka, et reitinguagentuure tuleks maailma tasandil paremini reguleerida;
9. nõuab tungivalt, et Rahvusvahelise Valuutafondi juhatusse kuuluvad ELi liikmesriigid uuriks võimalust luua vahetuskursi juhtimist käsitlev uus mitmepoolne raamistik, mis hõlmaks tegelikule efektiivsele vahetuskursile tuginevat ühiselt heaks kiidetud järelevalvemehhanismi, ja esitaksid vastava ettepaneku;
10. tunneb eriti suurt muret seoses vajadusega piirata toiduainete hinnakõikumisi; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks Euroopa Parlamendile sõltumatu mõjuhindangu, mis käsitleb nimetatud arenguga nii tarbijate kui ka tootjate jaoks kaasnevaid probleeme, teeks ettepaneku tarneahelat ja hoidlaid parandavate meetmete kohta, et vältida tootmise ja turgudele transportimise ajal tekkivaid üleliigseid kadusid, ning jälgiks madalate intressimäärade mõju tooraineturgudele; kutsub komisjoni üles kavandama Ameerika Ühendriikide eeskujul eriotstarbelist ELi kaubafutuuridega kauplemise komisjoni, mis koostaks rangemad eeskirjad toorainetega kauplemisele ja kliiringarvelduste lepingute rahvusvahelised standardid ning millel oleks pädevus kehtestada kõigil kaubafutuuride börsidel positsioonide piirmäärad nii eraldi kui ka koondmäärana;
11. palub komisjonil tõstatada järgmisel ELi ja Ameerika Ühendriikide vahelisel Atlandi-ülesel majandusnõukogu kohtumisel vastastikuse koostöö küsimus kauba tuletisinstrumentide järelevalve valdkonnas, tuginedes praegusele läbipaistvust ja turu kuritarvitamist käsitlevale määrusele;
12. kutsub ELi üles rakendama G8/G20 tippkohtumiste deklaratsioone, eelkõige seoses fossiilkütustele ja põllumajandusele antavate toetustega, võttes arvesse selles valdkonnas kehtivaid OECD suuniseid, ning toiduhindade kõikumise ja kaubaturgudega;

13. palub komisjonil oma kaubandusstrateegia seoses lõuna-lõuna-suunalise ja muude maailmaosade piirkonnasisese kaubanduse tugevdamisega üle vaadata, et vähendada paljude väikeste majandusruumide kaitsetust ja aidata kaasa tulevaste tugevate majanduspartnerite arengule;
14. tuletab meelde, et kõik praegused ELi kaubanduslepingud peavad sisaldama peatükki, milles jätkusuutlikkus on rangelt reguleeritud; rõhutab sellega seoses, et majanduse juhtimine peab aitama kaasa sotsiaalsele ja keskkonnaalasele arengule ega tohiks piirduda ainult rahaliste küsimustega.
15. on veendunud, et selleks, et arenguriikidel oleks võimalik kaubandusest suuremat kasu saada ning et kõikidele töötajatele oleksid tagatud inimväärsed töötingimused ja inimväärne töötasu, on ELil suur huvi Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) tugevdamise ning ILO osalemise vastu WTO töös ja üldiste soodustuste süsteemiga seotud jätkusuutlikkust käsitlevate peatükkide range järelevalve vastu;
16. palub komisjonil läbi vaadata ELi kaubandus- ja investeerimisstrateegia, et sellesse kaasata ka BRIC-riigid kui peamised tulevased kaubanduspartnerid, kelle huvides on luua ühtne ülemaailmne võrgustik, mis ühendab sotsiaalse ja majandusliku jätkusuutliku arenguga seotud ja omavahel tihedalt läbi põimunud huvisid;
17. on seisukohal, et mitmepoolsed arengupangad peaksid tõhustama täiendavate ressursside andmist, et rahuldada kohalikud erivajadused, toetada pikaajalisi investeringuid ja tugevdada kohalikku majandust;
18. palub ELil oma kaubanduspoliitikas kooskõlas Lissaboni lepingu ja selle tegevuskava ning aastatuhande arengueesmärkidega alati edendada õiglast kaubandust, demokraatiat, inimõigusi, inimväärsed töötingimusi ja jätkusuutlikku arengut.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 17 -: 5 0: 5
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikiene, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Marielle De Sarnez, Christofer Fjellner, Metin Kazak, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Keith Taylor, Paweł Zalewski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Josefa Andrés Barea, José Bové, George Sabin Cutaş, Norbert Glante, Syed Kamall, Elisabeth Köstinger
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Rosa Estaràs Ferragut, Vicky Ford

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.9.2011						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">35</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">7</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> </table>	+:	35	-:	7	0:	0
+:	35						
-:	7						
0:	0						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Syed Kamall, Othmar Karas, Wolf Klinz, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Hans-Peter Martin, Íñigo Méndez de Vigo, Sławomir Witold Nitras, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Vicky Ford, Robert Goebbels, Enrique Guerrero Salom, Carl Haglund, Sophia in 't Veld, Dan Jørgensen, Krišjānis Kariņš, Mojca Kleva, Klaus-Heiner Lehne, Andreas Schwab						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Elmar Brok, Marielle Gallo, Ulrike Lunacek						